

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.** ◻ ◻ ◻ ◻ ◻ Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Lefurile mici. — Dispozițiuni referitoare la negocierea devizelor. — Modificarea și completarea unor dispozițiuni ale decretului pentru controlul circulațiunii metalelor prețioase. — Concentrarea institutelor de credit. — Scutirea de impozit agricol a proprietăților comasate. — Deprecierile mărcii germane. — Producția pădurilor Statului în anul 1936-1937. — *Cronica*: Retragera pieșei de 250 Lei. Germania. Institutetele psihotehnice. — *Bilanț*: Banca „Berzava”, S. A., Reșița.

Lefurile mici.

Era o vreme, când aproape nu aveam o zi, ca să nu aducă cotidienele știri despre „fraude”, „delapidări”, „furturi”, „jafuri”, „jăcmăneli” și „huzureli” în banii publici, etc. Ba și azi ni-e dat să mai cetim adeseori, asemenea descoperiri, moșteniri ale regimurilor partidelor politice.

Difuzarea astorfel de știri, de cele mai multe ori exagerate, se făcea în trecut sistematic, de către presa de partid, urmărind reciproc ponegrirea și compromiterea adversarului în fața corpului electoral. Tocmai de aceea nu li se acordau crezare completă, deși cetitorii serioși își dădeau prea bine seama de ravagia morală, ce-o făceau în rândurile celor naivi și obidiți, discreditarea persoanelor, cari activau în viața publică. Aceștia stăpâniți de amărăciunea sorții lor de renunțări și mizerii, adunau în suflet ură contra conducătorilor trebu- rilor obștești, pe cari îi considerau sumar de „hoji” și „fâlhari”.

Dacă e reprobabil abuzul acelor, cari din neglijarea ori trădarea intere- selor statului ori a serviciului, cel conduc își fac averi și trăiesc în risipă revolta- toare, nu tot așa sta cazul cu acei umili slujbași publici, cari pentru echilibrarea unui omenesc buget familiar sunt ne- voși să întindă mâna, pentru a primi su- plimentele numite „bacșișuri”. Leafa mică ce o primesc nu le ajunge, după cele mai moderate calcule. Publicul nici nu-i condamnă pe aceștia, ci pe cei ce nu-i plătesc. Deaceea orice apel făcut pentru descoperirea și pedepsirea lor rămâne fără ascultare. Pedepsele aspre aplicate „găinarilor”, câtă vreme „gangsterii” se plimbă liberi, ori chiar dacă sunt închiși li se mobilează saloane și li se face posibil un traiu boieresc prin pușcării, — au contribuit, că publicul să nu aplau- deze totdeauna sentințele justiției, ci să simpatizeze de multe ori cu „incorecții” când aceștia au fost siliți de împrejură- rile vitrege să devină atari. Clemența publicului se revarșă, în mod explicabil, asupra celor năpăstuiți de soarte și îm- prejurări.

Acest fapt este un simptom, căruia trebuie să i se dea toată importanța. Nu e vorba numai de prestigiul statului, ci și de repercursiunile, ce le au aceste stări asupra moravurilor publice și asupra desfășurării vieții sociale și economice!

Dacă trăim în minciună, care nici măcar convențională nu e, aceasta stare

de spirit alterează întreaga atmosferă, în care ne aflăm. Faptul că opinia publică nu aprobă cele mai solid motivate, — din punct de vedere juridic, — sentințe ale justiției, ci își arată compasiune pentru cel condamnat de ea, trebuie să dea de gândit conducătorilor țării. Dacă nu au fost satisfăcătoare experiențele făcute cu Curțile de jurați, ar fi greșit să se tragă numai concluzia nepregătirii juraților, cari ar fi pus în cumpănă mai mult sentiment, decât rațiune. În atitudinea lor trebuie găsită și altă explicație. În această țară bogată, este prea multă mizerie, prea mulți suferă din cauza defectelor de organizare economică și socială a țării. Și când după atâtea solicitări, conducătorii ei nu au fost în stare a soluționa probleme ardente, — opinia publică, luând partea celui slab și neajutorat, dă numai expresie unui sentiment omenesc. În fața acestui sentiment creștinesc, trebuie să se închine orice om cu simțul moral sănătos, și urmează să tragă alte concluzii, decât acele ale ignorării acestui fenomen.

România mică și-a plătit cu mult mai bine slujbașii decât România Mare. Motivele sarcinilor sporite deodată cu lărgirea hotarelor, și îndeosebi pe urma războiului, care a lăsat atâți orfani, văduve și invalizi în grija statului, — nu le putem accepta în întregime. Știm, că reorganizarea statului și consolidarea unei administrații unificate a reclamat muncă și a cauzat cheltuieli mari; dar tot atunci mai știm, că conducătorii impuși la conducerea țării prin funcțiunea democrației, — au adus cu ei prea multe teorii, — deși de bună credință, — și prea puține experiențe. Și cum aceiași democrație se credea îndreptățită să protesteze împotriva oricărei inovații inecumode, ne-am pomenit dintr'odată, — prin jocul acesta democrație, într'o luptă între stat și cetățeni. Acestora li se cereau tot mai multe impozite, pentru întreținerea armatei de funcționari, ce se tot sporiau pe măsura dârzeniei conducătorilor, cari țineau mai mult la reformele sprijinite pe teoriile lor prea fecunde, decât la interesele vitale ale țării. Nu s'a mărit randamentul muncii pentru a asigura o bază crescândă de venit național, în proporția nevoilor sporite, ci s'au tot creat funcții și slujbe, măbind numărul

funcționarilor. Și astfel ne-am pomenit cu un număr mare de funcționari de stat, număr ce întrece trebuințele naturale ale unei țări, care din punct de vedere social și economic este cu mult înapoia acelor țări apusene, cari nu desvoltă atât biurocratism, ca și noi.

Noi ne-am mai ocupat și altă dată cu această problemă. Și azi ca și atunci propunem aceeași soluție: reducerea numărului funcționarilor statului cu cel puțin o treime, iar din economiile bugetare realizate să se îmbunătățească soarta celor rămași în slujbe, și să se doteze Cassa Pensiiilor, care e supraîncărcată azi cu sarcinile, pensionarilor timpurii și a deblocărilor masive, pentru a face loc tîrașilor tineri.

Soluția sporirii lefurilor funcționarilor publici trebuie găsită necondiționat. Dl P. Șeicaru s'a ocupat în coloanele ziarului „Curentul”, cu această problemă. Ea nu trebuie dată uitării. Nu e permis să trecem la ordinea zilei peste această chestiune, de a cărei fericită rezolvire depinde refacerea morală a spiritului public. Din moment ce bacșișul rămâne sistem, cum mai putem pretinde că ne-am îndreptat? Iar odată ce corupția nu poate fi stărpită, nici regenerarea nu se va realiza! Ori atâta vreme cât statul nu-și plătește omeneste funcționarii ei, nu numai, că nu-i ferește de tentații, ci nici nu are titlul moral de a-i sancționa, și se pomeneste rămas în conflict cu opinia publică, favorabilă celor nepăstuiți.

Azi se pot număra pe degete categoriile de funcționari de stat cari pot trăi din leașa și veniturile lor legale. Un administrator financiar are o leașă de 7000.— Lei lunar, ori un șef de vamă are un salar de 6000.— Lei lunar și plătește numai pentru locuință 4—5000.— Lei lunar. Să ne fie permis a nu crede pe ceice ne-ar spune, că pot trăi cinstit din venitul lor, și că nu sunt tentați administrând milioane de Lei pentru stat! Să sfârșim cu ipocrizia!

Noi credem atât în posibilitatea de reculegere morală a țării, cât și în intențiile bune ale tuturor celor ce s'au angajat la această operă, pentru care le va fi recunoscătoare posteritatea. De aceea reamintind problema salarizării

raționale și omenești a tuturor funcționarilor publice, — voim să colaborăm la aceea regenerare a vieții publice, pe care o dorim, ca și orice bun român, — din tot sufletul!

VERAX.

Dispozițiuni referitoare la negocierea devizelor.

„Monitorul Oficial” Nr. 210 din 10 Septembrie 1938.

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale.

Având în vedere dispozițiunile Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 2064, publicat în Monitorul Oficial Nr. 201 din 30 August 1938,

Decidem :

Art. I. — Băncile autorizate cu credit nelimitat, menționate în art. 1 al Jurnalului susamintit, sunt obligate a comunica zilnic Băncii Naționale a României sumele și cursul la care au negociat devizele provenind din cota de 30% din exporturile de cereale, plante leguminoase și semințe de ori ce fel, lăsată la liberă dispoziție a exportatorilor pentru a fi liber negociată.

Art. II. — În cadrul prevederilor alin. 1 al art. 2 al Jurnalului Consiliului de Miniștri amintit mai sus, se vor putea efectua ori ce transferări în baza aprobării, pe formularele A. B. C. acordate de Banca Națională a României sau de Comisiunea valutară de pe lângă Direcțiunea Reglementării Comerțului Exterior.

Art. III. — Băncile autorizate cu credit nelimitat vor putea transforma, cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României, o cotă-parte din devizele provenind din cota de 30%, în monede efective, pe care le vor putea ceda persoanelor, care au obținut autorizarea prealabilă a Băncii Naționale a României sau a Comisiunii valutare, dar numai pentru sumele prevăzute în aceste autorizațiuni.

Art. IV. — 1. Băncile autorizate cu credit limitat, care au garantat exportul, vor însărcina una din băncile autorizate cu credit nelimitat să negocieze cota de devize lăsată la dispoziția exportatorilor. Băncile autorizate cu credit nelimitat vor putea ceda unei alte bănci autorizate cu credit nelimitat cota-parte de devize libere lăsată la dispoziția exportatorilor.

2. Banca autorizată cu credit nelimitat nu poate achiziționa asemenea devize decât pentru operațiunile reale efectuate sau în curs de efectuare. Ea se substituie de drept obligațiunilor de justificare privitoare la cota de 30% ce incumbă băncii autorizate care a garantat exportul, în conformitate cu dispozițiunile legii devizelor și su dispozițiunile Jurnalului Consiliului de Miniștri susamintit.

3. Băncile autorizate cu credit nelimitat pot face arbitraje cu diferite valute, chiar și pentru contul clienților.

4. În cadrul prevederilor Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 2064 din 28 August 1938, se admit și operațiunile pe termen de maximum 3 luni, care vor trebui comunicate Băncii Naționale a României. Prezentarea documentelor justificative se va efectua după executarea transferului la termenul de livrare. Operațiunile de report sunt interzise, fără autorizarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

5. Toate operațiunile prevăzute în articolul de față, vor fi comunicate Băncii Naționale a României, în termen de 24 ore dela efectuarea lor.

Art. V. — 1. Cupoanele de dividendă ale acțiunilor societăților românești, aparținând străinilor, fie că aceste acțiuni se află în străinătate, sau sunt deținute în țară, sub dosarul lor, la o bancă din țară, până la data de 27 August 1938, vor putea fi plătite în conformitate cu deciziunile adunărilor generale ale societăților respective.

2. Băncile autorizate, vor putea prezenta spre justificare, borderourile agenților plătitori din străinătate, în care se va specifica numărul cupoanelor plătite, precum și numărul lor de ordine.

3. Se va proceda în mod asemănător și pentru cupoanele obligațiunilor societăților românești, aparținând străinilor, fie că aceste obligațiuni se află în străinătate, sau sunt deținute în țară, sub dosarul lor, la o bancă din țară, până la data de 27 August 1938.

4. Pentru acțiunile sau obligațiunile achiziționate de străini după data de 27 August 1938, băncile autorizate vor cere în prealabil, autorizația Băncii Naționale a României, urmând a prezenta ulterior, după fiecare plată documentele justificative arătate mai sus.

Art. VI. — Pentru dobânzi la împrumuturi, credite și investițiuni, se vor prezenta spre justificare, copie certificată de banca autorizată, după convenția de împrumut și dacă este cazul, extras de cont-curent legalizat de autoritățile competente ale țării respective.

Pentru convențiile de împrumut sau de credit, încheiate după 18 Mai 1932, băncile autorizate vor pretinde și aprobarea Băncii Naționale a României pentru contractarea împrumutului, atașând copia de pe aprobarea Băncii Naționale a României.

Art. VII. — Pentru beneficiile cuvenite capitalurilor străine investite în întreprinderi funcționând în România, sub altă formă decât a societăților pe acțiuni, se va cere copie certificată de banca autorizată de pe actul constitutiv, arătându-se participarea capitalului străin, extras de pe bilanț și contul de profit și pierdere, din care să rezulte beneficiul net atribuit, precum și documentele doveditoare a plății efectuate în favoarea beneficiarilor din străinătate.

Art. VIII. — Pentru plățile de patente, taxe de licență sau de redevențe, se va prezenta copie certi-

ficată de pe convențiile în baza cărora se efectuează aceste plăți, documente justificative a cuantumului datorat, precum și actele doveditoare a efectuării plăților.

Art. IX. — Pentru creanțele comerciale, reprezentând importul de mărfuri, se vor prezenta spre anulare documentele de import în conformitate cu normele în vigoare.

Art. X. — Prin credite financiare, pe termen scurt sau mijlociu, se înțeleg creditele ale căror scadențe de rambursare sunt de maximum 2 ani.

Pentru plățile efectuate în vederea rambursării acestor credite se va pretinde pe lângă copie certificată de banca autorizată a convenției de acordare de credite, extrasul de cont legalizat al creditorului și doada efectuării plății în favoarea beneficiarului străin.

Art. XI. — Pentru transferul sumelor atribuite, în baza unei hotărâri judecătorești sau arbitrar, în favoarea unui străin, cu reședința permanentă în străinătate, se va cere copie legalizată de pe sentința judecătorească sau arbitrară.

Art. 12. — 1. Transferul amortismentului capitalurilor străine, investite în întreprinderi, funcționând în România, se va putea efectua numai în măsura în care ele sunt prevăzute într-o convențiune între părți, stabilind un plan de amortisment periodic.

2. Pentru convențiunile încheiate după 18 Mai 1932, se va cere și autorizația Băncii Naționale a României.

3. Pentru justificarea transferului amortismentelor prevăzute în articolul de față, se va cere copie certificată după contractul de împrumut, extras de cont legalizat, precum și doada efectuării plății în favoarea beneficiarului străin.

Art. XIII. — Pentru cheltuelile de transport și ori ce alte cheltueli aferente traficului de mărfuri, se vor cere facturile, conosamentele sau fractele aferente acestor plăți, dovedind și efectuarea plății către beneficiarul străin.

Art. XIV. — În ce privește comisioanele bancare sau comerciale și alte cheltueli comerciale uzuale, se vor cere deconturile, facturile, precum și documentele doveditoare efectuării plății, în favoarea beneficiarului străin.

Art. XV. — Pentru primele de asigurări, reasigurări și ori ce alte transferuri în legătură cu activitatea societăților de asigurare, se vor cere actele doveditoare, în conformitate cu normele în vigoare.

Art. XVI. — Pentru celelalte plăți efectuate în baza unei aprobări prealabile a Băncii Naționale a României, se va alătura copie de pe unul din exemplarele formularelor pe care și-a dat aprobarea Banca Națională a României.

Art. XVII. — Pentru a evita prezentarea din partea solicitatorului de devize a acelorași documente în vederea unui dublu transfer, pentru aceeași plată, băncile autorizate vor face mențiunea specială pe ac-

tele originale, contractate etc., prezentate de către solicitatori a sumei transferate în cadrul dispozițiilor prezentei decizii.

Art. XVIII. — Cumpărătorii de devize din cota lăsată la negociere în cadrul prevederilor Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 2064 din 1938, sunt obligați a le utiliza personal, în vederea scopului declarat în momentul achiziționării. Stornarea operațiunii sau schimbarea cumpărătorului se va putea efectua numai cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

Art. XIX. — Directorul administrației, personalului și secretariatului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei decizii.

Data, la 9 Septembrie 1938.

Ministru: *D. Constantinescu.*

Modificarea și completarea unor dispozițiuni ale decretului pentru controlul circulațiunii metalelor prețioase Nr. 1907 din 12 August 1936, publicat în „Monitorul Oficial” Nr. 191 din 19 August 1936.

Art. 1. — Dispozițiunile decretului pentru controlul circulațiunii metalelor prețioase Nr. 1907 din 12 August 1936, se modifică și se completează, după cum urmează:

Art. 1. — Circulațiunea metalelor prețioase: aurul, argintul și platina, în orice stare sau formă, este permisă numai în limitele și condițiunile decretului de față.

Aceluiași regim vor putea fi supuse printr'un decret regal și alte metale.

Art. 2. — Prin circulațiunea metalelor prețioase se înțelege orice act de vindere, cumpărare, transport, depunere sau primire în gaj, lăsare sau primire în depozit, săvârșit sau încercat, fie personal, fie prin persoane interpuse.

Art. 3. — Nu sunt supuse aplicațiunii prezentului decret obiectele lucrate din metalele prețioase, care servesc uzului propriu și anume: obiectele de artă, tacâmurile, bijuteriile, obiectele destinate cultelor religioase, lucrările dentare și chirurgicale, substanțele chimice și farmaceutice, în afară de cazurile când se dovedesc că acestea au fost fabricate cu scopul de a eluda legea. Această enumerare este limitativă.

Monedele de aur sunt supuse aplicațiunii acestui decret, cu excepția celor vechi, având însemnătate pentru colecționari. Prin decizie ministerială se va preciza ce se înțelege prin monede vechi, având însemnătate pentru colecționari.

Portul salbelor, cerceilor sau altor bijuterii confecționate din monede de aur este permis numai pentru uzul propriu.

Art. 4. — În exercitarea dreptului de preemțiune, conform art. 71 din legea minelor, Banca Națională a României este autorizată să execute operațiunile de cumpărare a metalelor prețioase, precum și controlul circulațiunii lor, potrivit dispozițiunilor prezentului decret.

Art. 5. — Exploatatorii de metale prețioase sunt obligați să înregistreze chiar în ziua extragerii, în registre speciale, potrivit indicațiunilor Băncii Naționale, metalele prețioase obținute din exploatare.

Aceste metale prețioase vor fi vândute Băncii Naționale a României, în condițiunile decretului de față, în termen de 15 zile dela extragere, afară de cazul când exploatatorii posedă instalații proprii de afinare. În acest caz, Banca Națională, după ce va consulta și pe exploatatori, va fixa termenul înăuntrul căruia exploatatorii sunt obligați să vândă Băncii Naționale metalele prețioase după afinare.

Instalațiile de afinare existente vor trebui declarate Băncii Naționale în termen de 30 zile dela publicarea prezentului decret, iar cele ce se vor construi în viitor, în termen de 10 zile dela punerea lor în funcțiune.

Păstrarea în depozit, sub orice formă, de aliaj sau metal fin a metalelor prețioase, obținute din exploatare, este interzisă sub sancțiunile prevăzute la art. 9.

Autorii, complicii și tănuitorii furturilor de aur sau argint din mine, sau din instalațiunile de prelucrare, se vor pedepsi potrivit art. 8 din acest decret.

Art. 6. — Circulația metalelor prețioase, astfel cum e definită prin art. 2 al prezentului decret, se va putea face numai cu autorizația scrisă a Băncii Naționale a României.

Art. 7. — Proprietarii de ateliere pentru prelucrarea metalelor prețioase, precum și comercianții de metale prețioase și bijuterii, sunt obligați a înregistra în registrele ținute, conform indicațiunilor Băncii Naționale și vizate de către aceasta, toate operațiunile făcute cu metale prețioase sau cu obiecte lucrate din ele.

Bijuterii și proprietarii de ateliere, pentru prelucrarea metalelor prețioase, cu firme regulat înscrise, pot exercita comerțul lor cu aur, argint și platină, provenite fie din bijuterii și obiecte vechi, fie din achizițiuni făcute cu autorizația Băncii Naționale, însă numai cu respectarea înregistrărilor prevăzute în alineatul precedent. În cerere se va specifica atât cantitatea pentru care se cere autorizația, cât și proveniența. De asemenea dentiștii, medicii, farmaciștii și chimiștii pot dobândi în cadrul decretului de față, aurul, argintul și platina necesare exercițiului profesiei lor, cu îndatorirea de a înregistra metalele prețioase dobândite și modul de întrebuințare, în registrele speciale vizate și parafate de Banca Națională a României.

Banca Națională este autorizată să verifice contabil și tehnic oricând, printr'un delegat al său, în acest scop, respectarea dispozițiunilor acestui articol.

Se va socoti infracțiune la decretul de față și se va pedepsi, conform art. 9, refuzul de a prezenta registrele sau orice documente sau scripte cerute de Banca Națională, refuzul de a permite controlul aplicațiunii decretului de față, precum și ținerea neregulată a registrelor speciale, potrivit indicațiunilor Băncii Naționale.

Art. 8. — Ministerul Economiei Naționale va putea ca prin deciziune ministerială să hotărască declararea obligatorie a aurului în monede, lingouri sau sub orice altă formă, deținut sub orice titlu de autorități, instituțiuni, întreprinderi de orice fel și de particulari, în vederea măsurilor necesare de luat.

Art. 9. — Contravenții la legea de față se vor pedepsi cu închisoare dela 6 luni la 2 ani și cu amendă penală, dela 15.000 Lei la 2.000.000, fără circumstanțe atenuante, iar metalele prețioase vor fi confiscate în folosul Statului. Exploatatorii de mine recidiviști vor pierde și dreptul de exploatare minieră și vor fi excluși de a dobândi în viitor orice drepturi miniere. De asemenea comercianții vor pierde dreptul de a mai face operațiuni cu metale prețioase.

În caz de recidivă și în cazul când infracțiunile la decretul de față vor fi comise de organele însărcinate cu aplicarea acestui decret, se va aplica îndoitul pedepsei.

Banca Națională se va constitui parte civilă în nume propriu și în numele Statului Român și va fi citată în această calitate atât în fața organelor de instrucție, cât și în fața instanțelor de judecată, unde se va putea expune cauza penală.

Art. 10. — Conducătorii și procuratorii întreprinderilor ori instalațiunilor contraveniente la decretul de față, vor fi pasibili de pedepsele prevăzute de art. 9.

Complicilor și tănuitorilor li se vor aplica aceleași pedepse.

Art. 11. — Reclamațiunile și denunțurile privitoare la infracțiunile la decretul de față, se cercetează, iar rezultatele se constată, potrivit dispozițiunilor codului de procedură penală.

Aceste infracțiuni se vor putea constata prin procese verbale și de personalul Băncii Naționale, delegat în acest scop sau de organele vamale și polițienești, care sunt îndatorate a-și da concursul lor Băncii Naționale, făcând percheziții domiciliare și corporale, potrivit art. 208 din procedura penală.

Infracțiunile constatate de organele polițienești și vamale vor fi semnalate în 24 ore dela constatare și sediului Băncii Naționale cel mai apropiat, căruia i se va remite în același timp copie de pe procesul-

verbal de constatare, precum și metalele prețioase, în pachet sigilat de organele constatatoare, precum și de infractor sau doi martori.

Art. 12. — Procesele-verbale de contravenție la decretul de față sunt crezute până la înscrierea în fals, când constată fapte materiale de flagrant delict, iar în celelalte cazuri, până la proba contrarie. Ele nu vor putea fi anulate de instanțele judecătorești pentru vicii de formă.

În baza lor ministerul public va deschide acțiune publică.

Infracțiunile la prezentul decret se judecă de urgență și cu precădere de tribunal, fără drept de opoziție, cu apel la Curte și cu drept de recurs la Casație.

Absența inculpatului sau a martorilor nu va putea împiedeca judecarea infracțiunii.

Metalele prețioase confiscate vor fi vândute de Stat, Băncii Naționale, în condițiunile decretului de față, iar Banca Națională va reține din preț 20% pentru cheltuielile sale de urmărire și 40% spre a fi distribuite drept prime: 20% denunțatorului și 20% constatatatorului.

Art. 13. — Se scutesc de orice impozit sau taxe operațiunile încheiate de Banca Națională cu privire la metalele prețioase prevăzute în decretul de față.

Art. 14. — Ministerul Economiei Naționale va putea întocmi un regulament care urmează să fie aprobat printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri, prin care să se precizeze normele de aplicare a prezentului decret.

Art. 15. — Dispozițiunile contrarii prezentului decret sunt și rămân abrogate.

Art. II. Legea minelor promulgată prin decretul regal Nr. 1466 din 23 Martie 1937 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 69 din 24 Martie 1937, nu abrogă decretul Nr. 1907 din 12 August 1936, publicat în Monitorul Oficial Nr. 191 din 19 August 1936, asupra controlului circulațiunii metalelor prețioase.

Acest articol are caracter interpretativ.

Art. III. Președintele Consiliului Nostru de Miniștri și miniștri Noștri secretari de Stat la Departamentele Economiei Naționale, Finanțelor și Justiției sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor prezentului decret.

Dat, în Sinaia, la 12 Septembrie 1938.

CAROL.

Președintele Consiliului de Miniștri, **MIRON**, Patriarhul României.

Ministrul Economiei Naționale,
D. Constantinescu.

Ministrul finanțelor,
Mireea Gancieov.

Ministrul Justiției, **Victor Iamandi.**

Concentrarea institutelor de credit.

Beteșugul de care suferă mai rău economia noastră națională, este lipsa de credit, lipsa unei prompte și practice finanțări, în toate ramurile de producție.

Să fim bine înțeleși: nu trebuie să ne intereseze absolut toate ramurile de producție, atunci când e vorba de stabilit bazele unei acțiuni susceptibilă de a înviora dezvoltarea economică a țării. Chiar partizanii doctrinari ai autarhiei vor conveni că România nu se poate avânta în politica plină de tot soiul de riscuri a unei autarhii precoce.

Dar tot atât de absurd este ca, acolo unde dispunem de materii prime, de brațe de muncă ieftine, de mijloace de transport și în sfârșit de toate condițiunile obiective care pot asigura o producție prosperă, tot elanul creator al inițiativei particulare să se frângă de lipsa de credit și mai ales de perspectiva descurajantă de a nu te putea bizui pe o finanțare grabnică și serioasă de câte ori vei avea nevoie de noi investiții, constituiri de stocuri de materii prime, modernizări de instalații sau simple completări de inventar.

Departa de mine gândul să propun înființarea unui nou institut special de credit.

Dimpotrivă, cred că avem și așa prea numeroase institute speciale de credit. Aproape că n'a rămas metal, sau speță de cereală, care să nu aibe institutul ei special de credit. În schimb, deși pentru agricultori, de pildă, există vreo cinci institute de credit, care mai de care mai special, totuși agricultorul nu găsește niciodată calea directă și netedă către izvorul de bani de unde, în schimbul garanțiilor serioase pe care le poate da, să se poată îndestula ca să-și rotunjească moșia, să-și întregească inventarul, sau să poată aștepta, cu grânele în hambar, un preț mai bun. La fel cu celelalte ramuri de producție.

Numărul mare de institute speciale de credit nu rezolvă nimic.

Unul singur ar face treabă mai bună decât toate la un loc.

Cu alte cuvinte, în loc să avem pentru fiecare ramură industrială, pentru fiecare compartiment economic, ba chiar pentru aproape fiecare îndeletnicire liberă, câte un institut special de credit — foarte respectabil fiecare din el, dar cu mijloace limitate — ar fi mai rațional dacă am avea un singur institut de credit central, care să canalizeze, prin secțiuni speciale, mijloacele de finanțare, dela Banca Națională și dela alte izvoare de credit, către toate ramurile de producție interesate.

Ar dispărea atunci toate somptuoasele instituții, fiecare cu palatul și armata respectivă de directori și paradirectori.

Am avea în schimb o singură instituție, cu o singură regie de întreținut, cu un capital important și mai ales cu infinit mai multe posibilități de a-și procura resurse masive de credit străin. Să nu uităm că, din cauza tocmai a acestei inflații de instrumente de credit, una din cele mai obișnuite operațiuni de finanțare, aceea a emiterii de obligațiuni, este aproape cu totul necunoscută la noi.

Când chiar făcând abstracție de procesul lent dar real al redresării creditului mărunț, găsim — în necesitatea de stat, de a da o mai mare dezvoltare unor anumite ramuri de producție și în nevoia de a procura o finanțare potrivită industriilor în plin progres — destule motive de a proceda la o raționalizare a operațiunilor de credit, nimic nu e mai firesc decât să procedăm și la o revizuire a înseși instituțiilor prin care ar fi trebuit să se facă aceste operațiuni.

„România” Nr. 120 din 29 Sept. 1938.

Scutirea de impozit agricol a proprietăților comasate.

Instrucțiunile ministerului de finanțe trimise administrațiilor financiare.

Ministerul de finanțe a făcut cunoscut administrațiilor financiare următoarele:

Legea privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii publicată în Monitorul Oficial Nr. 67 din 22 Martie 1937, prevede la art. 9, al. 8 și 9 că în cazul când cel puțin 66 la sută din numărul proprietarilor cu câte mai puțin de 10 ha. proprietate necomasate într'un singur trup și stăpânind cel puțin 51 la sută din întinderea totală a acestei proprietăți, hotărâsc să-și comaseze proprietățile lor, hotărârea aceasta este obligatorie pentru toți proprietarii de această categorie din tarlăua sau din comuna respectivă, precum și pentru oricare alți proprietari care s'ar alătura ulterior la această hotărâre.

Valabilitatea hotărârii.

Hotărârea este valabilă și în cazul când numărul proprietarilor este de cel puțin 51 la sută, iar proprietatea lor de cel puțin 66 la sută.

Din cele de mai sus, se vede că scopul acestor dispozițiuni, este o grupare a terenurilor, care tinde la raționalizarea și intensificarea culturilor, scop care de altfel este urmărit de toate dispozițiunile legii amintite.

Cum se acordă scutirea.

Pentru a se da un nou îmbold la comasarea terenurilor, prin decretul-lege Nr. 1461 publicat în Monitorul Oficial Nr. 182 din 9 August 1938, s'a dispus scutirea de impozitul agricol prevăzut de

art. 3 al legii contribuțiilor directe, pentru proprietățile agricole comasate în baza art. 9 din legea pentru organizarea și încurajarea agriculturii din 22 Martie 1937.

Scutirea se acordă pe termen de doi ani atât pentru impozitul agricol — partea Statului^v — cât și pentru cotele adiționale prevăzute de art. 70 din L. C. D., sau prin alte legi speciale.

Se mai adaugă, că pentru a se putea acorda scutirea, operațiunea de comasare trebuie să fie rămasă definitivă.

Verificarea cazurilor de comasare.

Față de dispozițiunile acestui recent decret-lege, urmează ca organele fiscale în subordine să procedeze la verificarea cazurilor de comasare acordate în condițiunile art. 9 din legea susamintită și rămase definitive, urmând a acorda scutirea de impozit agricol și adiționale, pe timp de 2 ani, cu începere chiar dela data de când s'a hotărât comasarea.

Scutirea se va acorda dela data hotărârii de comasare, urmând a se înainta ministerului statele de scădere respective.

Deprecierile mărcii germane.

Nu ne gândim să facem aici un fel de aprecieri cu caracter politic asupra discursului pe care l-a ținut recent cancelarul Hitler în congresul dela Nurenberg. Ne oprim numai asupra declarației în care afirma că marca germană a rămas mereu la paritatea stabilită. Nu știm exact ce înțeles trebuie dat acestei declarațiuni. Dacă cercetăm statisticile ele ne arată că la începutul anului în curs 100 mărci cotau oficial la Paris 1230 de franci. Dar cumpărătorii nu existau decât la circa 600 de franci, ceea ce însemna o depreciere de fapt mai mare de 50 la sută.

Astăzi, prețul oficial al biletului de 100 mărci este la Paris de 1482 de franci, iar cumpărătorii din târgul liber nu oferă mai mult de 480 de franci.

Iată dar, că marca a suferit o depreciere și mai mare în lunile ce s'au scurs dela începutul anului până astăzi.

De altă parte, pe piețele din străinătate există circa 18 feluri de mărci blocate. Fiecare are un curs al ei, cursuri cari nu se pot compara între ele. Dar cursurile aceluiași mărci blocate au variat și ele dela începutul anului până azi, înregistrând deprecieri considerabile.

Nu discutăm aici cauzele care au împins la această stare de fapt, constatăm numai deprecierea reală a mărcii germane pe piețele străine. Iată de ce nu pricepem cum trebuie interpretată afirmația că marca și-a păstrat în tot cursul ultimului an paritatea stabilită.

Producția pădurilor Statului în anul 1936—1937.

După datele statistice adunate la direcția comercială C. A. P. S.-ului rezultă că producția pădurilor Statului pe anul 1936—1937 e următoarea:

Lemn de lucru: 2 milioane m. c.

Lemn de foc: 6.5 milioane m. c.

Venit total: 1.4 miliarde Lei.

Lucrări de împădurire.

	Supr. împădurită (în ha.)	Pepiniere (în ha.)	Pueți produși (în ml.)	Dați gratuit (în ml.)	Val. totală (în ml.)
1930	9300	400	55.5	13	22
1931	11.200	500	58	7.4	16
1932	14.200	400	66	6.6	4.3
1933	13.000	500	67	3.9	15.4
1934	21.000	600	121.6	6	27.2
1935	19.000	1000	79	15.6	27.6
1936	19.000	1100	89	13	30.5
1937	19.500	1100	129	14.3	31

CRONICA.

Retragerea pieselor de Lei 250, se va face prin fisc. Percepțiile vor fi datoare a le primi la plata impozitelor. Administrațiile financiare au primit instrucții în privința aceasta și totdeodată îndrumări referitoare la stabilirea falsurilor.

Germania. Un indiciu în plus pentru pregătirile războinice ale Germaniei, constituie faptul, că pentru asigurarea alimentării populațiunii în caz de blocadă, Reichul a adunat mari stocuri de grâu. Astfel a cumpărat din Jugoslavia întreg exportul pe luna August a. c. în cantitate de 4305 vagoane.

Institutede psihotehnice, să răspândesc în țară tot mai mult. Conform dispozițiilor legii astfel de institute s'au înființat până acuma în Cluj, Timișoara și Oradea.

Institutede acestea s'au înființat cu scopul ca să perfecționeze cât mai mult educația specială a tinerilor. Ele mai au menirea, să stabilească dacă cutare elev este sau nu, apt pentru specialitatea industrială sau comercială pe care și-a ales-o. Cuvântul îl au în conducerea institutelor, profesori de filosofie și psihiatri. Diferitele tagme de industrie și comerț vor putea de aci încolo angaja învățăcei și calfe, numai în baza certificatelor institutelor psihotehnice.

Banca „BERZAVA”, s. a., Reșița, jud. Caraș.

Reg. Bancar Nr. 18/1936.

Bilanț brut încheiat la 30 Iunie 1936.

Activ. Cassa: numerar efectiv Lei 637.016'—; Titluri necotate la bursă Lei 32.400'—; Debitori cu garanții diverse Lei 1.618.456'—; Debitori beneficiind de legea din 7. VI. 1934 Lei 3.328.941'—; Imobile: Necesare exer. com. propriu Lei 500.000'—; Mobilier Lei 1'—; Conturi diverse Lei 67.411'—; Cheltueli de Administrație Lei 57.682'—; Impozite plătite Lei 17.877'—; Salarii Lei 51.600'—; Dobânzi plătite Lei 11.354'—; Efecte reescontate în conversiune Lei 556.469'—; Cauțiuni Statutare Lei 154.000'—; Total Lei 7.033.207'—.

Pasiv. Capital Lei 1.000.000'—; Fond de rezervă Lei 300.000'—; Depuneri Lei 3.970.724'—; Creditori: la vedere Lei 8.790'—; La termen Lei 811.875'—; Conturi diverse Lei 16.260'—; Dobânzi încasate Lei 121.283'—; Chirii încasate Lei 76.100'—; Div. Beneficii Lei 17.706'—; Ang. de reescont în conversiune Lei 556.469'—; Dep. de Cauțiuni Statutare Lei 154.000'—; Total Lei 7.033.207'—.

Pentru contabilitate: **V. Jareu**, contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte: **Axente Mureșanu**, expert contabil. **E. Creneanu.** **I. Măxer.** **Albert Șmic.**
P. Gârleşteanu. **Aurel Șmic.**

COMITETUL DE CENSORI:

I. Tătariu, expert-contabil. **Petru Bărnau.** **V. Petrovici.**

Tiparul Institutului de Arte Grafice „Dacia Traiană” s. a., Sibiu.

Manuale și rechizite școlare numai dela Librăria „Dacia Traiană” s. a., Sibiu, Piața Unirii 7.